

Publicerad 2013-08-30 15:43 av Michaela Dutius

Hos dig har tiden stannat

Hos dig har tiden

liksom stannat

tapeterna har gulnat

och dammet ligger tjockt

över dina möbler

som bär spår av åren...

solen letar sig förstrött in

genom spetsgardinen

din hand smeker

den röda pelargonen

som jag hade med mig...

så fin säger du...så fin

men din blick är

långt borta

med vemodet

som en tyngd

över mina axlar

stänger jag

tyst din dörr

du märker det inte

för ingen kan

längre helt

tränga in i din värld

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren Michaela Dutius med [Poeter.se](https://poeter.se) id #2647 innehar upphovsrätten